

Sygn. akt II CSK 263/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa R. H.

przeciwko W. G. i B. G.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 5 grudnia 2012 r., sygn. akt IV Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 pkt 4 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych wyłącznie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżący wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Twierdzili, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdyż zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza przepisy art. 6 k.c. w zw. z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. polegające na odrzuceniu zasady, że to na powodzie spoczywa ciężar dowodu faktów uzasadniających roszczenie oraz art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. wskutek m. in. niepoddania ocenie materiału zebranego przez Sąd pierwszej instancji.

Odnosząc się tak sformułowanego i uzasadnionego wniosku, należy stwierdzić, że wskazana przez skarżących przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie została w sposób właściwy wykazana.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może ograniczyć się do samego wskazania konkretnej przyczyny, czy też przytoczenia dowolnych argumentów, istotnych w odczuciu skarżących. Wnoszący skargę powinien w formie wyodrębnionego wywodu prawnego przedstawić szczegółową argumentację celem wykazania, że na gruncie danej sprawy ta konkretna przyczyna uzasadniająca przyjęcie skargi do rozpoznania faktycznie istnieje (por. postanowienie SN z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC 2006 nr 7-8, poz. 135 oraz postanowienie SN z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75).

W judykaturze utrwalone jest stanowisko, zgodnie z którym oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi (por. postanowienie z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13, niepubl.).

Skarżący nie zdolali wykazać, iż Sąd drugiej instancji naruszył prawo w sposób kwalifikowany (rażący).

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw